

SÁRÁNDI JÓZSEF

Agancs

Írhatnékom is úgy múlik el
 akár a szerelem
 Először csak nem nyúlok a tollhoz –
 papírra vetett szenvedélyeim
 haszontalanságára emlékeztet
 és a Sorsra
 mely szeszélyes pénzautomataként nyelte
 apróra váltott talentumom
 Végül a közlés becsvágya
 némul belém
 nem akarva
 szarvnövesztő női hiúságok révén
 érvényesülni többé

A mester és remeke

A remekmű megtagadja mesterét,
 mert a mester változik,
 miközben a remekmű az marad: ami.
 A mester is megtagadja remekét,
 egy készülő másikért természetesen.
 Régi és új bár egymásra is...
 de a foganó jövőre
 igazán féltékenyek.
 A jövődőt pedig a bosszú szüli.
 A folyamat bővítetten újratermelődik,
 mester és remeke végeztéig.

Mondatok

Mindent megírtam már
 Abba kéne hagyni
 Hallgatni szenttelen
 Porhüvelyek /ön/élethamisításait
 Milyen különös a különös
 A személyiség két dátum
 Közötti lélekvándorlása
 Ki kényszerből szavaz
 A szükséglet kapitalizmusára
 Osztodunk le s föl
 (Akár a birodalmak)
 Behódoltak akarnak hódoltatni
 Azt gondolom –:
 (Maglehet tévedek)
 Rossz az élettechnikánk
 (Van egyáltalán jó is?)
 Kétlábon járó
 Bőrkötéses „bibliája”
 Vagyunk semmiségünknek
 Aki példámat fejteni kísérli
 Hagyjon fel
 Reménnyel reménytelenséggel
 Csupán a szemembe nézzen
 Nem csalog.